

izhaja vsaki torek in soboto! Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.!

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažajo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

St. 60.

V Gorici, v soboto dne 2. avgusta 1913.

Leto XIV.

Pozabljena obležnica.

Spomini na zgodovinske dogodke pri nas kaj radi izginejo. Hitro pozabimo na to, kar je bilo in če ni bilo prav prijetno, tudi ne maramo, da bi nas kdo opozoril na to. Tako se izgublja tuji smisel za preteklost, iz česar potem navadno nastane trditev, da mi nimamo zgodovine, da mi nismo nič in druge podobne trditve, ki prav zaprav ne odgovarjajo naši narodni naravi. To so nam večili tuje, posebno Nemci v glavo, da mi nismo nič, da nič nimamo pokazati v zgodovini itd. Marsikdo naših je to verjel in nekateri to še verujejo, postali so pesimisti, ki vidijo vse črno, vse nično. Da nismo nastopali v zgodovini kot samostojna država, to je res, a da bi se bili mi kar tako poizgubili, to pa ni res. V avstrijski zgodovini je marsikateri list napisan z našo krvjo in z našim potom, na kar smo lahko ponosni.

Te dni se je obnovila obležnica bosanske okupacije in 29. julija je pretekel 35 let, kar so naše po večini slovenske čete prestopile na bosanska tla. Koliko spominov pomeni ta dan za marsikoga med našimi ljudmi, to bo vedel le on sam. Marsikateri naš možak je takrat nosil puško na ramu proti turškim vtašem, marsikoga je pobrala tam dolni bridka smrt. Našim vrlim junakom, ki so padli tam dolni, smo dolžni ohraniti hvaležni spomin, še živim najte vrstice morda vzbudijo v mislih slike na one dni.

Danes to bosensko okupacijo pa pogledamo lahko že čisto objektivno od vseh strani, 35 let že leži za temi dogodki. Zdi se, da je bila okupacija Bosne za našo državo zadnji odločilen korak v balkanskem vprašanju. Od takrat do danes se v tem oziru ni zgodilo prav-zaprav nič več in se tudi bržkone ne bo, kakor kažejo razmere. Za nas je tedaj prodiranje na Balkanu definitivno

končano in edino, kar bi se dalo še dosegči, je nekaj vpliva na balkansko politiko. Svoj čas je bila balkanska zadeva nekak ponos naših diplomatov in od cesarja Jožefa časov gori se je govorilo večkrat o neki posebni nalogi, ki jo ima Avstrija na Balkanu. Ta naloga je tudi v resnici obstojala, a mi sami smo jo zamemarili, pomagali so nam v to posebno Mažari. Vsi mažarski politiki se že od nekdaj boje, da bi se slovenski element v Avstriji pomnožil, ker bi bilo to seveda mažarski ošabnost na škodo, zato pa so vodili mažarski diplomatje našo politiko vedno tako, da smo šli mi na Balkanu nazaj, ne naprej. Namesto da bi bili prodirali po načrtih nadvojvode Albrechta in zasedli celo obrežno ozemlje ob Adriji doli do grškega kraljestva in si zagotovili pot v Solun, smo dali vse preč, vse prepustili drugim, ker so tako hoteli Mažari.

Mažarski element pa ni škodoval le celi naši balkanski politiki, ampak tudi pridobljeni Bosni. V Bosni so po veliki večini Slovani, Hrvatje in Srbi, in to seveda mažarskemu voditelju onega časa, grofu Andrassy-ju, ni bilo prav. On se je bal, da bi se Bosna morda priklopila k hrvaškemu kraljestvu, ker bi to pomenilo pomnožitev Hrvatov in Jugoslovanov sploh. Zato so za Bosno priredili neko posebno upravo, da je bila na videz čisto samostojna, v resnici pa so gospodarili tam dolni do današnjega dne le Mažari. Bosna je rodovitna in bogata dežela. Dosti ima rudnikov, ogromno gozdov. Krasno bi bilo lahko življenje tam dolni, a žalibog ga ne moremo ravno preveč pohvaliti. — Mažarski vpliv prevladuje, višje deželne in uradniške službe imajo tuje, ljudstvo samo pa prav težko nosi mažarsko oholost. Te točke kalijo spominske dneve na bosensko okupacijo in posebno mi Slovani ne moremo biti s tem zadovoljni. Po večini je tekla naša krj za osvoboditev uboge raje, naši junaki so trpeli in se borili za ubogo bosensko

ljudstvo, sedaj pa Mažar in Nemec obira sadove.

Veseli niso ravno ti dogodki, a naj nam ne kalijo zavesti, da je slovenska kri tekla vendar za rodne slovenske brate. Žalibog je naša avstrijska politika tako slabo razumela izkoristiti svoj obmejni položaj, da je bolj verjela Mažarom kakor pa svojim pravim svetovalcem. Ako bi bila Avstrija izpolnila svojo nalogo, ki jo je imela na Balkanu, bi sicer danes bila težko več germanška, a zato pa gospodarsko in politično dosti bolj trdna država. Naš slovenski narod je k tej srečni rešitvi dovolj pripravljen, ako drugi niso hoteli, nas ne zadene nobena krvida. Mi smo bili vedno za krepko in močno avstrijsko državo, ki naj bi bila raztegnila svoje meje do skrajnih mogočnosti. Drugim je pa bilo več za njih narodnost t. j. mažarstvo ali nemštvro, in so pametno politiko le zavirali in ji škodovali. Naš narod je pa storil dovolj. Prelivali smo kri na bosenskih planinah in zaznamovali pot proti solnemu vzhodu. To dejstvo nam je kot topel spomin na one bridke, bojne dneve pred 35 leti. Drugače bi bilo danes, ako bi bili takrat šli po začrtani poti na Balkanu.

Politični pregled.

Krobatin in rekrutni kontingent.

Na svoji avdijenci v Išlu je poročal vojni minister tudi o nameravanem zvražjanju rukrutnega kontingenta. Cesar je odobril, kakor trdijo v poučenih krogih, Krobatinove predloge.

Skadrski nadškof pri cesarju Francu Jožefu.

V četrtek je sprejel cesar v avdijenci katoliškega nadškofa v mestu Skadru, Sereggija in njegovega tajnika Malatkaja. Nadškof se je cesarju zahvalil za odlokovanje, s katerim ga je odlikoval leta 1911. Cesar se je zelo zanimal za razmere v mestu Skadru, posebno pa za obleganje mesta od strani Črnogorcev.

Po avdijenci pri cesarju je skadrski nadškof Sereggij izjavil, da angleški guverner Burney v Skadru kljub ponovnih prošenj prebivalstva še zdaj ni dovoli izobesati albanske zastave.

Albanski štatut.

Na Albanijo smo bili v očigled zadnjim bolgarskim porazom na Balkanu čisto pozabili. Tudi na tisto komisijo, ki je spala kakih šest mesecev v Londonu smo bili že skoro pozabili.

No, in kar naenkrat so se gospodje spet oglasili in objavili so nekaj štatut, po katerem je Albanija neodvisna kneževina, do sedaj še brez vrhovnega poglavarja. Pač pa ima že svojo žendarmarijo pod poveljstvom švedskih častnikov.

Sedaj bodo iskali še vladarja, če se bo kateri oglasil, a nič kaj dobro ne kaže. Najbolj zanimiva pa je ona točka londonskih sej,

ki govori o neki denarni odškodnosti, katero dobi kralj Nikita, da je odstornil Skadar velevlastim.

Gotovo je še našim čitateljem dobro v spominu, da se je za časa skadrskega obleganja večkrat govorilo o večji svoti, katero naj dobi Črnogora kot odškodnino.

Nekateri listi so namigavali, da naj tistih 20 ali 30 milijonov plača Avstrija, ker je prav-zaprav ona najbolj pritisnala Črnogore radi Skadra.

Seveda so dunajski listi takrat zagnali velik krik, češ, da mi ne bomo plačevali nič, ker nas že tako

GORICA

stane na leto 10 K. za pol leta 5 K. za četr leta 250.

Upravnštvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

La oglase

se plačuje od čvetrostolne petti vrste po 14 vin. za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Dobrica Samoradska.

Poljski: I. Kraszewski.

(Dalje.)

Julija je rada dala eno hčer, gospodu Janu in njegovi ženi pa je bila ta ščebetalka zelo dobro došla v hiši. Vsled takih nezgod se je jela Dobrica starati, ali vendar še ni bila stara. Ni dosegla še tridesetega leta in ohranila si je vsled delavnega in poštenega življenja — mladost dalje, nego druga dekleta te dobe.

Ni bila več sveže dekletec, ali vendar še vedno lična devojka; bilo je nekaj vabljivega v njenem resnem obličju in v drznem jasnem očesu. Še vedno so jo snubili mladi in stari; ali zamašila jim je usta sè svojim odločnim izrekom: »Ne mislim se poročiti.«

»Kako? Vi odklanjate ljubav!«

»Dajte mi mir s tem! Imam že itak dosti skrbi z življenjem, pustimo to srečnejšim ljudem.«

In tako je znala pol v šali pol resno, zdaj sè smehom zdaj srdom odpraviti sitneže. In ko so se prepričali, da bi zastonj trtili čas, so odšli. Kdo ve, kaj se je godilo tedaj v dekliškem sru? Ali prepovedala si je bila te želje in upanje in je krepko zatrila bitje srca, ter si ponavljala: Ne, ne! ne udam se! To

začenja sicer ugodno, ali kako konča vé sam Bog.

Ko je bila sprejela malo rejenko v svojo oskrbo, se je bila tako pomirila, da se je čutila skoro srečno vsled te, nekako »materinske« skrbi. Ali kje je na svetu stalna sreča? Gospa Janova je bolehalna in čim dalje bolj pešala — na konec pa je ubožica odšla s tega sveta. Njen mož je žaloval za njo; in ko je bil poplaknil britke solze na pogrebni slavnosti je ponudil zavzeti Dobrici, naj ostane še dalje v njegovih hiši. Kdo ve, kaj je imel na umu; menil je, da bo uboga, osirotelja devojka primorana sprejeti njegov dom, ko nema drugega. Ali ona je bila drugih misli.

»Zelo sem vam hvaležna, gospod! reče mu, »ali to ne more biti.«

»Zakaj pa ne?« vpraša Jan.

Ne bo prav tako. Svet bi pletel Bog ve kaj, in bilo bi tudi res prav nespodobno.

G. Jan je bil v zadregi.

»E kaj ljudje! reče, kdo bo na to gledal.« (Skrivši pa si misli: Če vsak bi grdi gobec — nagobčnik moral imeti — klučavnica umetnik — bi prvi bil na sveti.)

»Treba gledati na duševno življenje in tudi kaj govore, pametni ljudje!« odvrne Dobrica, »da se jim ne da nepotrebne povoda...« In ni se dala zadržati.

(Konec prih.)

stane ta komedija čez 500 milijonov K. Od takrat je ta zadeva sicer do danes bila nekoliko vtihnila, a sedaj je prišla zopet na dan in ker se nikdo drugi niti od daleka ne meni, da bo kaj plačal, bo ta stvar prišla bržkone res na naša pleča. Ta Albanijska ciganska pač ni bila po ceni, to pa že moramo reči!

BALKANSKE ZADEVE.

Mirovna konferenca v Bukareštu.

Mirovna konferenca se je sešla v sredo ob 4. popoldne. Rumunski ministri predsednik Majorescu je preuzevzel predsedništvo. Nato se je takoj prekinila seja, da so dobili vojaški izvedenci priliko, da redigirajo pogodbo o premirju. Po otvoritvi seje je konferenca odobrila vojaški zapisnik, s katerim se določa, da se za pet dni prekinejo sovražnosti. Vsí pooblaščenci so z zadoščenjem konstatirali, da je bil ta sklep soglasno storjen.

Konvencija, ki je bila v sredo sklenjena, določa v bistvu:

Premirje traja 5 dni in se prične dne 31. julija opoldne.

Demarkacijska črta med sovražnimi armadami naj bo ona črta, kjer so stale dne 31. julija opoldne predstraže posameznih armad vojskujočih se držav. —

To demarkacijsko črto je označiti z belimi zastavami.

V ozadju predstraž je dovoljeno premikanje čet v svrhu aprovizacije vseake vrste.

Vojskujoče se stranke se obvezajo ustaviti sovražnosti na vseh črtah istočasno.

Generalni štabi se posebno opozarjajo na člena 50 in 51 haaške konvencije glede vojnih zakonov.

Po preteklih petih dni se konča premirje brez odpovedi, če do tega dne opoldne ne prispejo drugačna povelja.

Druga seja konference v Bukareštu se je vršila v četrtek ob 4. uri popoldne. Pred to sejo se je vršilo posvetovanje rumunskih delegatov, v katerem so se določile državne meje, ktere hoče imeti Rumunija. V javni seji se je potem potrdil in podpisal zapisnik prejšnje seje. Določilo se je v ti seji, naj se delegati razvrstijo v posamezne skupine in to po interesih, ki naj bi jih vsaka skupina zastopala. Potem so se vršila posvetovanja posameznih delegacijskih klubov.

Včerajšnja pogajanja.

Včeraj predpoludne se je vršila v Bukareštu konferenca, katere so se udeležili bolgarski delegati in delegati drugih balkanskih držav. V ti konferenci se je prečitala nota balkanskih držav, ki vsebuje sledeče določbe: 1. Mejo med Bolgarijo in zapadnimi državami. 2. Bolgarija se mora odpovedati vsem egejskim otokom. 3. Zaveznički zahtevajo odškodnino za škodo, ki so jo utrpel prebivalci. Urediti se morajo vsa sporna vprašanja glede stare srbsko-bolgarske meje. 4. Bolgarska mora dati garancije za versko, šolsko in narodno svobodo grških občin v Traciji.

O dogovorih med grškimi, srbskimi in črnogorski delegati se vzdržuje stroga tajnost.

Plenarna konferenca se je pričela ob 4. uri pop. Uverovil se je zapisnik prejšnje seje in predsednik je predlagal, naj se nadaljnje posvetovanje odloži na

Italijo bi bila ta proga naravnost velikanskega pomena, ker bi bila dosti krajša in tudi bolj direktna kot čez Tržič in Červinjan. Sicer imajo baje laški vojaški krogi precej pomislek proti tej progi, češ, da bi za slučaj vojne imela Avstrija naravnost odprtih pot v laško ravan, a dopisnik v »Sole« trdi, da to pri zavezni državi sploh ni mogoče in ako bi pa prišlo kedaj res do spora, lahko laško vojaštvo pokvari predor, ki bo vodil iz Kanala proti Italiji in cela proga je s tem nerabna. Ta zveza bi izdatno skrajšala zvezo med Benetkami in severnimi mesti naše monarhije, Gorica bi pa potem gotovo izgubila še tisti par tujcev, ki se sedaj oglašajo tu, ker bi šlo vse iz Kanala naravnost v Čedad. Proga bi stala okoli 6 milijonov krov s predorom vred, ki bi bil dolg okoli 2 kilometra. S to progo bi pridobila zgornja Italija prav dosti, za nas pa ne vemo, ali bi bila koristna.

Nalezljive bolezni na Primorskem. Uradno so naznajene sledeče nalezljive bolezni: Kuga na gobcu in parkljih v Dolini, v Klancu, v Sežani v Tomaju, v Velikem Repnu in v Trstu. Smrkačnost v Ronkah in v Tržiču. Garje v Dekanah. Svinjska kuga na Čresu in v Kasetu. Rožapila v Materiji, v Podgradu in v Trstu. Na bližnjem Kranjskem razsaja hudo svinjska kuga v Knežaku, Šmihelu, v Šempetu in Zagorju, rožapila pa v Hrenovcah.

Samomor namestnišvenega svetnika. V četrtek se je ustrelil v Trstu v svojem uradu 48 letni namestnišveni rač. sv. Vincenc Lehner. Zjutraj je rekel slugam, naj ga puste pri miru in naj nikogar ne puste v njegovo sobo. Proti večeru pa sta se slišala dva streha. Ustrelil se je bil v srce in v sence. Umrl je kmalu potem. Iz nekega pisma je posneti, da si je vzel življenje, ker je trpel na neozdravljeni bolezni.

Koze v Trstu. Kurjač tržaške filnarne Ivan Dubin je obolel in ker je kazal sumljive znake, so ga spravili v bolnišnico, kjer so zdravniki konštatirali, da ima koze.

Dijak utonil. V vodi Kolnici pri Lipnici na Gorenjskem je utonil 15letni dijak Ivan Feryal z Dunaja, ki se je nahajal z materjo tamkaj na počitnicah.

150.000 K znašajo samo upravni stroški pri uravnavi poloma liberalne Glavne posojilnice v Ljubljani. Tako umejo nekateri izrabiti nesrečo denarnega zavoda.

Strela ubila šest oseb. V kraju Barde na Ogrskem je strela udarila v hišo kmeta Nory, ki se je pred kratkim izselil v Ameriko. Strela je ubila ženo in pet let otrok Noryjevih ter začigala hišo, ki je zgorela do tal.

Ena noč na mariborskem kolodovru. V noči na pondeljek so se izvršili na mariborskem kolodvoru sledeči širje dogodljaji: Neka gospodična, ki se je pripeljala s prvim brzovlakom z Dunaja je znorela in so jo morali zvezati. Z drugim z Dunaja prihajajočim brzovlakom dospela dama je umrla vsled padavičnega napada. V nekem drugem vlaku je neka ženska rodila otroka. Neka delavka pa je vstopila v napačen vlak in ko je to zapazila, skočila je s premikajočega vlaka ter je pri tem zdobjila smrtno poškodbo na glavi.

Za odpuščene rezervnike. Te dni bode odpuščenih mnogo rezervnikov, ki si bodo morali iskat dela in zaslužka. Mnogo njih se je že obrnilo na avstrijsko društvo srebrnega križa za podporo ali nameščenje. Da se olaiša delo

društvu srebrnega križa, se opozarjajo vsi delodajalci, ki bi rabili kako delavno moč, bodisi v pisarnah ali pri rokodelstvu, naj to javijo telefonično na Dunaj, telefonska štev. 22—827 ali pa naj pišejo tajništvu avstr. društva srebrnega križa na Dunaju, I. Schönlaterngasse 9.

Nadomestni rezervisti — šarže. Ker se je letos zgodilo, da so morali in da še morajo biti nadomestni rezervisti kar po več mesecih v aktivni službi, se je razpravljalo v vojaških krogih, da li smejo dobiti taki rezervisti tudi šarže. Res je sicer nekoliko nenavadno, a vojaška oblast je odločila, da morejo taki rezervisti pač avanzirati in dobivati šarže, ali le v toliko, kolikor je to res potrebno in pa če odgovarja rezervistova kvalifikacija za avanziranje veljavnim predpisom.

70-letnico svojega rojstva je praznoval 31. julija t. l. znani nemški štajerski pesnik Peter Rosegger. Mož je znan tudi našemu občinstvu po svojih zrnatih pripovetih iz priprostega ljudstva na zgornjem Štajerskem. V svoji mladosti je bil Rosegger krojač in šele kot 20 leten mladenič se je začel šolati in izobraževati. Pisati pa je začel že prej. Njegov talent je spoznal takratni graški urednik Svoboda, katemu se imajo Nemci pravzaprav zahvaliti, da je odkril sedaj tako slavnega pisatelja. Še bolj kot pisateljstvo je pa raznesel Roseggerjevo ime znani po njem imenovani čez trimilijonski fond za nemško šolsko društvo »Schulverein«. Rosegger je bil tisti, ki je storil prvi korak, češ, on da 2000 krov in vsak premožen Nemec naj stori enako. Tako se je nabralo za »Schulverein« tri milijone, ki jih bodo Nemci porabili za narodni boj proti nam. To dejstvo je Roseggerja pri Nemcih bolj proslavilo kot pa njegove knjige. Od vseh strani ga časte, mesta tekmujejo, katero ga bo prej imenovalo za častnega občana, ulicam dajejo njegovo ime in vse mogoče časti kopičijo na pisateljevo glavo. Človek se pri tem nehote spomni, kako so »počastili« te dni naši rojaki moža, ki jim je dal v Gorici slovenske šole, ki je vse svoje življenje posvetil le narodnim koristim. Ali bi ne bilo dobro, da bi pri nas tudi včasi postremali svoje sosedje, ki znajo ceniti svoje može in priznajo zaslugi plačilo.

Huda toča je divjala te dni na južnem Tirolskem okoli mesta Arco. Vsi pridelki so popolnoma uničeni, ker je pritisnilo kot jajca debelo ledeno zrnje. Škoda je ogromna in se računi nad en milijon krov.

Družba za izdelovanje umetnega vina. Budimpeštanska policija je zasačila akcijsko družbo Batkay, ki je izdelovala in razpečevala umetno napravljeno vino za pristno. Doslej se je prodalo 150 hl tega vina. Preiskava se nadaljuje.

Zdravje sv. Očeta poslabšalo. »Wiener Allg. Ztg.« poroča iz Rima: Iz višjih vatikanskih krogov se poroča, da so zaradi zdravja sv. Očeta zopet v skrbih. Radi arterioskleroze mora sv. Oče že nekaj dni ležati. Odpovedane so običajne avdijence.

Jezikovno vprašanje glede nagrobnih spomenikov. Zdi se, da bi bilo o tem sploh nepotrebno govoriti, ker vsak razsoden človek uvidi, da je že čin plete in človek ljubja sploh, da se pusti sorodnikom pokojnika določevati besedilo na nagrobnih spomenikih svojih ranjkih. Toda v nekaterih mešanih občinah laškega in nemškega ozemlja je prišlo to vprašanje v hujši obliki na

dnevni red, ker so nekatere občine zahtevale, da mora biti nagrobeni napis tudi v gotovem določenem jeziku. Tako ima n. pr. občina Trident na Tirolskem v svojem nagrobnem redu tudi določbo, ki pravi, da vse napisit itd. glede nagrobnih spomenikov pregleda in morebitno tudi popravi občina sama. Na podlagi te določbe zahteva tudi tridentinska mestna občina, da morajo biti vši nagrobeni napis ali laški ali latinski. Neke nemški meščan, ki je postavil svoji ženi spomenik z nemškim napisom, je seveda dobil od občine takoj nalog, da mora spomenik odstraniti. Prišlo je do tožbe med njim in občino in namestništvo je ugodilo pritožbi nemškega meščana, ravno tako tudi ministerstvo. Ker se je občina še dalje pritožila, je prišla stvar pred upravno sodnijo, ki je razsodila sledče: Občina ima pač pravico gledati na to, da so nagrobeni spomeniki splošno čedni in estetični, da niso za nikogar žaljivi itd., nima pa pravice določati, v katerem jeziku naj bodo nagrobeni napisi, kjer se lahko rabi vsak bodisi živ ali mrtev jezik, kakor pač želi oni, ki je spomenik postavil. Ker bi morda tudi v naših krajih lahko bil kedaj kak podoben slučaj zato opozarjam o. n. župne urade in županstva na to razsodbo upravne sodnije.

Mokri in vlažni zidovi bodisi pri cerkvah ali drugih stavbah so delali od nekdaj že župnikom in drugim cerkevnim oskrbnikom posebno po deželi velike skrbi in sitnosti. Nič ne pomaga ali se tak prostor prebeli in predela ali ne. Nekaj dni je morda suho in čedno, a kmalu se prikaže zopet stara lisa, ki kazi celo sliko ali cerkveno steno. Ako je bila taka lisa na strupu, so v nekaterih cerkvah naložili v podstrešje pezdirja, ki je nekaj časa res pil in vlekel vlogo nase, a dolgo ne in stari madeži so bili zopet vidni. Ta stvar seveda pa ni le grda ne neestetična, ampak tudi škodljiva. Za navaden omet še ni taka škoda, a škoda je za slike, posebno za stare freske, ki se še nahajajo tupatam po naših cerkvah in jim taki vlažni sovražniki prav hudo škodujejo. Zato so poskusili razni inženjerji in stavbeniki že od dolgih časov sem vedno in vedno, kako bi odpravili to nevarnost za stenske slike in zidovje sploh. Marsikak poskus je ostal seveda le poskus, nekatere metode so imeli več uspeha. Ker je ta stvar posebno za cerkve važna, se peča zadnji cerkveni list »Folium ecclesiasticum« št. 8. 1913 s tem važnim vprašanjem in priporoča na podlagi strokovnih izjav kot najboljše sredstvo proti vlagi Knapenovo votlo opeko, katera pride tako vdelana v stvar ali novi zid, da ima zrak prehod skozi zidovje in tako odvaja vлагo. Glede tehnične izpeljave se je treba seveda obrniti na strokovnjaka, ker drugače je le zavrnjen denar. Da bi kdo z navadnimi zidarji kar poskusil to izvesti, bi pač ne svetovali. Z ozirom na nekatere umetniške slikarje po naših cerkvah bi pa bilo vendar želeti, da bi se kaj ukrenilo proti vlagi in zidni mokroti.

Potopila se je ladja »Clara Camus« last tržaške parobrodne družbe Gerolinich in dr. Ladja je zadela v španskih vodah ob morske čeri in zadržala luknjo. Sicer so pomorščaki krepko vlačili vodo iz ladje, a voda je polagoma vendar narastla do skrajne nevarnosti. Kakor poroča kapitan, je bilo vreme hudo megleno. Ko so mornarji videli, da ni več rešitve, so poskakali v čolne in si tako rešili življenje. Ladja naložena s premogom za Pulj se je kmalu potem potopila.

CENTRAL BIO. Danes in jutri se bo predstavljal v tem kinematografu prvega reda obče priljubljeni Pathé - časopis kakor tudi velika drama v 3 dejanjih »Nehalenost in kes«. Vodstvo tega kinematografa zasluži zbog svojega neumornega delovanja za spolnitve svojega kinematografa vse priznanje in oporo p. n. občinstva. Odredba, da se sme vstopiti v kinematograf, ne da bi se moralno čakati na pričetek predstave je p. n. občinstvo pozdravilo z zadovoljstvom. — Tako je tudi upeljava fonola-koncertov na Bösendorferju p. n. občinstvo prav dobro zadovoljilo, kar dokazuje tudi vedno večno zanimanje za **CENTRAL BIO.**

Drobčinice.

Samo v Avstro-Ogrski mogoče. Novi kraljevi komesar baron Skerlec, ki ima od cesarja poverjeno nalogu uvesti na Hrvaškem redne razmere, še hrvaščine ni zmožen. In ta mož ima reševati hrvaško vprašanje!

Strupene gobe. V vasi Felső Szent Mihály je v širih družinah, ki so jedle stupene gobe, umrlo devet oseb, tri najst jih je pa še v smrtni nevarnosti. Eno dekle, ki je zavžilo le malo gob, so rešili.

Delavci se otresajo socialnih demokratov. V veliki papirnici Steyrermühl na Gornjem Avstrijskem so pri volitvah v delavsko zavarovalnico za nezgode socialni demokratje popolnoma propadli. Dobili so samo 186 glasov, medtem ko je bilo krščansko-socialnih do 500. Do sedaj je bila zavarovalnica v socialnodemokratskih rokah.

Za alkohol vse. Iz Beljaka poročajo: Ključavničarski pomočnik Libošeg je stavljal za liter piva z nekim monterjem, da preplava Dravo na določenem mestu. Pri Kastnerjevi tovarni za sodavico je skočil Libošeg v Dravo in plaval po vodi navzdol. Nekoliko proč od kavarne »Drau« je pa naenkrat izginil pod vodo in ni prišel več na površje. Vzlio skrbnemu iskanju niso mogli dobiti Libošega.

Muha ga je umorila. Na Francoskem je nekega podporočnika pičila muha v gornjo ustnico. Položaj bolnika se je v dveh dneh tako poslabšal, da so ga morali operirati. Do operacije pa ni prišlo, ker je že med tem umrl. Vsled pika so mu usta in goltanec tako zelo otekli, da se je zadušil.

Najnovejša senzacija v Berolini. — Državno pravdništvo je 30. m. m. izvedlo preiskavo pri več odvetnikih, ki so bili osumljeni, da so za plačilo izdelali referendarjem pismene naloge za assessorsko izkušnjo. Pri mlajših odvetnikih so našli toliko obtežilnega gradiva, da je sum opravičen in se bodo morali prizadeti zato pred sodiščem zagovarjati.

3000 umetnih lesnih nog! »Kölische Zeitung« prinaša inserat, v katerem se razpisuje dobava 3000 lesnih nog za neko vojskojočo se državo. Ta država je ali Srbija ali pa Bolgarija. — Najbrž bo Bolgarija.

Goreči ribnik. O čudnem naravnem pojavi poročajo ogrski listi. Ljudje, ki so se kopali v ribniku pri Kečkeometu, so naenkrat zapazili, da se v sredini ribnika vzdignejo modri plameni, ki so dosegli višino dveh metrov in ki so se polagoma razširili po celi vodni gladini. Prestrašeni so ljudje bežali z vode ter opazovali krasni prizor z brega. Polagoma so začeli plameti ugaševati, obenem pa je tudi upadla vodna gladina.

Central Bio!

Danes in jutri velezanimiv program.
V nedeljo predpoludne od 10.—12.: Sestanek vseh okoličanov v »Bio«.

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORIJO
edino pristni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek.

v korist
obmejnem slovencem.

današnji dan, da bi se zahteve bolj natančno ugotovile.

Zahteve zaveznikov se smatrajo v rumunskih interesiranih krogih za pretirane, a so tudi prepričani, da to ni bila zadnja beseda zaveznikov.

Avstria in ruska akcija.

»Voss. Ztg.« poroča, da pojdejo v vprašanjih, ki se tičejo bolgarske, avstrijski in ruski interesi vzpred. Tako se Avstria ne bo zoperstavila posebnim ruski akciji, ako ostane zadnje dni v Carigradu storjeni korak velesil brez uspeha. Tudi v vprašanju Kavale se krijejo ruski in avstrijski nazori.

Ruski načrt.

Iz Peterburga poročajo: Za slučaj, da izvede Rusija posebno akcijo, ne mislijo vojaški krogi več na zasedenje Armenije, ampak na pohod proti Odrinu samemu. Proti turški vojski, ki šteje 200.000 mož, bi se imela postaviti močnejša ruskna armada. Več ruskih zborov bi se izkrcalo eventuelno v kakšni bolgarski luki in bo korakalo proti Odrinu. Dvom je pa, če bi car pritrdir takemu načrtu.

Balkanska zveza.

Srbski poslanik Jovanović pravi, da se utegnejo po sklenjenem miru krščanske države na Balkanu še v Bukareštu konstituirati kot sodniki in eksekutorji v odrinski zadavi in v vprašanju bolgarsko-turške meje.

Srbi pred Vidinom.

Uradno poročajo iz Belgrada: Srbske čete so stesnile oblegovalni krog in zavzele vas Tapartičik tri kilometre pred mestom. Z naših pozicij se je opazila v Vidinu bela zastava. Kjub tema je sovražnik sklenil braniti mesto do skrajnosti.

Darovi.

Za »Šolski Dom«:

V proslavo »zrelostnega izpitaa« (mature) Franca Zucchiati in Ludvika Zorut v Medani bil je pri očetu prvega, dne 19. julija zvečer banket, pri katerem se je nabralo za »Šolski Dom« v Gorici 15 kron in drugih 15 K za slovensko šolo v Korminu. Skupna svota se je izročila našemu upravnemu štuju. Srčna hvala!

Domače in razne vesti.

† Zlatomašnik Andrej Žnidarčič. V četrtek zvečer je zatisknil oči zlatomašnik preč. g. Andrej Žnidarčič. Pokojnik se je rodil 1. 1835 na Gradišču nad Renčami. Šolal se je v Gorici in je bil v mašnika posvečen 23. septembra 1860. Služboval je kot duhovnik na Špenici, v Kobaridu, na Banjšicah, na Ponikvah, in zadnja njegova služba v dušnem pastirstvu je bila v Gradnem v Brdih, kjer je služboval okoli 28 let. — Leta 1908 je stopil v stalni pokoj in se naselil v Št. Petru pri Gorici, kjer je tudi umrl. Pogreb je bil včeraj predpoludne.

Pokojni Žnidarčič je bil markantna oseba in je igral svojčas važno ulogo v našem javnem političnem življenu. Ko je služboval na Tolminskem je bil tudi okrajni šolski nadzornik. V naših Brdih je bil pokojnik duša političnega življenga. Ustanovil je politično društvo »Slovenski jez«, ki je živahnno delovalo. — Nevenljivih zaslug si je pridobil pokojnik za politično probuo briških Slovencev, in italijanstvu, ki se je širilo svoj čas po naših Brdih se je pokojnik krepko postavil po robu. Bil je mož kremnit značaj, kakoršnih rodi vedno manj slovenska mati. Spoštovan in priljubljen pa je bil pokojnik povsod, koder je služboval.

Pokojniku želimo večni mir! Briški Slovenci pa mu ohranijo blag spomin!

Duhovske spremembe. Premeščeni so naslednji čč. gg.: Ivan Franke iz Štjaka na Gorenje polje; Ivan Drašček iz Ročinja za kurata v Štjak; Friderik Lenardič iz Vedrijana za župnega upravitelja v Kožbano; Alojzij Pavlin iz Mayhini za vikarja v Ve-

drijan; Ivan Košir iz Ročinja za vikarja v Mayhini; Valentin Batič iz Livka za vikarja na Pečine; Anton Rutar iz Tolmina za kurata na Livek; Alojzij Makuc iz Komna za prvega kaplana v Tolmin; Peter Zorzenon iz Tolmina za kaplana na Placuto v Gorici; Franjo Černigoj iz Volč za kaplana v Tolmin; Edvard Mežnaršič iz Otlice za vikarja v Vrtojbo; Št. pl. Posarelli iz Gradišča za župnega upravitelja na Otlico (Gradišče bo oskrboval č. g. Primožič, župnik v Prvačini); Alojzij Filipič iz Bovca za vikarja v Čezsočo; Otilij Medved iz Trente za kurata v Ročinj; Ivan Kodrič iz Kobarida za kurata v Trento.

— Na novo sta nameščena novomašnička čč. gg.: Anton Mrevlje za kaplana v Bovec; Karl Reja za kaplana v Kobarid.

Imenovanje. Finančni ravnatelj, dvorni svetnik Olivier baron Kober je imenovan za podpredsednika finančnega ravnateljstva v IV. činovnem razredu.

Osebna vest. Vitežki križec Franc Jožefovega reda je dobil policijski svetnik v Trstu Michael Pertot.

Premeščenja. Profesor tukajšnje realke dr. Franc Hörburger je premeščen na realno gimnazijo v Lincu. Na njegovo mesto pride prof. Anton Schönbichler z gimnazije v Rotancu.

Izid volitev v goriški okolici. Pri ožji volitvi v goriški okolici iz volilne skupine kmečkih občin so bili izvoljeni in sicer: Samostojna kandidata Furlani, ki je dobil 1054 glasov in pa Gorup, ki je dobil 1068 glasov, ter mladostrujar župnik Rojec, ki je dobil 1070 glasov.

Izid volitev v skupini mest in trgov v slovenskem delu dežele. Pri včerajšnji volitvi v mestih in trgih je bil soglasno izvoljen edini samostojni kandidat dr. Anton Podgornik, ki je dobil 402 glasova. Posamezna volišča izkazujejo in sicer Ajdovščina 41, Bovec 44, Kanal 36, Kobarid 51, Komen 42, Nabrežina 35, Sežana 76, Sv. Križ 37 in Tolmin 40 glasov.

Izid volitev v skupini italijanskih mest in trgov. Uradni izid včerajšnjih volitev v kuriji italijanskih mest in trgov je sledeči: Oddanih je bilo 2188 včiljavnih glasov. Dobili so: Kandidati italijanske liberalne stranke: Bombig 1001, Ceschiutti 996, Pinausig 993, Pascoli 972 glasov. Kandidati italijanske ljudske stranke: Pontoni 704, Simzig 679, Culot 669, Rebulla 700 glasov. Slovenski kandidati: dr. Medvešček 342, dr. Dereani 341, Hrovatin 336, Brajnik 336 glasov. Socialni demokrati: Callini 52, Crisman 50, Tonet 12, Tuntar 50 glasov. Potrebna je torej ožja volitev med italijanskimi liberalci in italijanskimi klerikali.

Vmestu Gorica so dobili :

Slovenski kandidatje: dr. Medvešček, 333, dr. Dereani 332, Hrovatin 330, Brajnik 320 glasov.

Italijanski liberalci: Bombig 709, dr. Ceschiutti 701, dr. Pinausig 699, dr. Pascoli 668 glasov.

Kandidatje ital. ljudske stranke: dr. Pontoni 237, Simzig 215, Culot 207, dr. Rebulla 197 glasov.

Socialisti po 12 oziroma 13 glasov.

So pač čudni ljudje ti novostrujari! Včerajšnji »Novi Čas« kar besni od jeze, mahajoč na desno in na levo z izdaljstvom, ker so deželnozborske volitve izpadle tako kakor so izpadle, in vendar so deželnozborske volitve vsaj na Tolminskem izpadle po želji novostrujarskih agitatorjev. Ti ljudje so seveda v prvi vrsti agitirali za svoje novostrujarske kandidate. Volivcem pa, ki niso marali za novostrujarskega kandidata, so rekli: »Če že nočete voliti novostrujarskih kandidatov, volite pa druge, malar socialne demokrate, le starostrujarskih kandidatov ne volite!« No, izid volitev je pokazal, da so taki volivci novostrujarje poslušali. Starostrujarskih kandidatov niso volili. Pač pa so volili po želji novostrujarjev druge, ki so bili tudi izvoljeni. Čemu torej sedaj toliko jeze, ko so vas volivci poslušali ter vstregli vaši želji!

Zaključek šolskega leta na tukajšnji gluhenemnici. Včeraj se je zaključilo šolsko leto na tukajšnji deželnem gluhenemnici. Gojencev je bilo 68. 36 moških in 32 ženskih. 20 je dovršilo šolo z odliko. Razstava izdelkov gojencev dela čast učnemu osobju kakor tudi gojencem.

Triglav — »Tricorn«. Italijansko planinsko društvo v Gorici priredi v soboto in nedeljo večji izlet na Triglav. Listi vabijo občinstvo, da bi poletelo na »Tricorn«, med temi listi je tudi Faidutijsko glasilo »L' Eco del Litorale«.

Slovenski železničarji! Goriški Slovenci! Prihitite v ogromnem številu na javni ljudski shod, ki ga sklicuje »Zveza jugoslovanskih železničarjev« v nedeljo, 3. avgusta t. l. ob 5. uri pop. v prostorih hotela »pri Jelenu« v Gorici. —

Dnevni red: Protest proti zapostavljanju in izpodrivanju slovenskega železničarstva in proti importiranju tujega nemškega delavstva od strani postaje načelstva na goriškem državnem kolodvoru. Eksponent nemškega »Volksrata«, postajenacelnik Wieser kaže zopet svoje nemškonacionalne rožičke. Naše delavce je začel izpodrivali in metati celo na cesto, na njihova mesta pa importira nemške elemente. Ako bo šlo tako naprej, s časom sploh nobenemu domačemu delavcu ne bo več mogoče priti pri železnicu do službe in primernega kruha, ki nam ga na domači naše zemlji odjedajo Nemci. To so razmere, ki ne škodejo samo interesom slovenskih železničarjev, te razmere so temveč pravčato zasmehovanje in zasramovanje naše narodnosti sploh. Naše potrebe življosti je konec! Provokacij ošabnega tujinstva na naših tleh ne bomo več prenašali. To bomo vsem merodajnim faktorjem na nedvoumen način povestali 3. avgusta ne samo slovenski železničarji, temveč Slovenci Gorice in okolice sploh! Na shodu bodo govorili: strokovni tajnik tov. Vekoslav Mrak, tov. dr. Josip Mandić in predsednik »Zvezze« tov. Ivan Škerljanc. Na shod so povabljeni tudi državni poslanci. Torej dne 3. avgusta vsi na shod! — Odbor.

Proti našemu železničarstvu. Od Zveze Jugoslovanskih železničarjev smo prejeli :

Za jutri napovedani železničarski shod v Gorici je spravil iz ravnovesja tudi že ravnatelja drž. železnic, dvornega svetnika Galamboša. Da je ta mož izgubil vsako merilo za to, kaj mu je dovoljeno in kaj ni dovoljeno niti avstrijskemu dvornemu svetniku, nam dokazuje sledeči famozni službeni ukaz: C. kr. ravnateljstvo drž. železnic, Trst, Št. 106/2/pres. Trst, 31. julija 1913.

Službeni ukaz.

Vsem uslužbencem in delavcem c. kr. obratnega urada Gorica drž. kol. Predmet: Shod »Zveze jugsl. železničarjev«.

Po časopisnih vesteh sem posnel, da sklicuje »Zveza jugoslovanskih železničarjev« za dan 3. avgusta t. l. shod, na katerem se ima protestirati proti postopanju g. načelnika c. kr. žel. obraata Gorica drž. kol., inšpektorja Fr. Wieserja.

Ker mi zlasti iz krogov uslužbencov in delavcev dosedaj niti pismenim potom, niti ob prilikah avdijenčnih dni, ki so določeni za vse uslužbence in delavce, niso prihajale nikakšne pritožbe proti imenovanemu funkcionarju, moram domnevati, da nameravani protest ne izhaja od uslužbencov, oziroma delavcev c. kr. drž. avstrijskih železnic.

Ako pa ta domneva ne bi odgovarjala resnici, smatram za svojo dolžnost, da celokupno osobje opozorim na § 18 službenega reda, zadevajoč prepoved hujskanja, zasramovanja predpostavljenih itd., kakor tudi na § 21 službenega reda, ki določa, da se morajo uslužbeni držati službenega pota. Opozarijam na to s pristavkom, da bi si moral vsakdo, ki bi postopal nasprotno, sam sebi pripisati posledice svojega postopanja. C. kr. ravnatelj državnih železnic:

A. Galamboš m. p.

Ta »službeni ukaz« gospoda dvornega svetnika je, milo rečeno, nekaj nezaslišanega. Ne vemo, ali je g. Galamboš gluhi in slepi za vse, kar se okrog njega dogaja. Ali gospodu dvornemu svetniku res niso znane neštete pritožbe, ki so prihajale na ravnateljstvo o Wieserju? Ali so mu res popolnoma neznane neštete intervencije »Zveze jugoslov. železničarjev«, ki je v imenu delavstva na ravnateljstvu opetovano protestirala proti postopanju g. Wieserja, ki je domače delavce izpodrival in metal na cesto ter jih sedaj nadomešča s tujimi elementi? Ni naša naloga, da bi gospodu ravnatelju podpirali spomin; če ga zapušča, pa naj se gospod dvorni svetnik čim prej potrdi v zasljeni penzion. Spominjam ga danes samo afere Lahajnar-Smrekar, ki prav kričeče ilustrira Wieserjev zistem.

Spominjam nadalje gospoda ravnatelja za nečuvano dejstvo, da je bil od gospoda Wieserja neki uslužbenec kaznovan celo radi tega, ker je v službi govoril v svojem materinem slovenskem jeziku. Ne bomo sedaj naštevali drugih slučajev. Že to, kar smo našeli, zadostno dokazuje, da Galamboš učinkuje resnici v obraz. Če želi pa g. Galamboš nadaljnji podatkov, pa naj se blagovoli potruditi na naš shod v Gorici.

Kar se tiče drugega dela njegovega ukaza, v katerem gospod dvorni svetnik tistim delavcem in uslužbencem, ki se bodo udeležili shoda, grozi z represijami, pa konstatiramo, da je to omejevanje društvene in zborovalne svobode delavstva. Opazujmo na to slovenske državne poslance, naj spravijo ta samovoljni čin ravnatelja v razgovor v državnem zboru in naj tega moža pouči, da so uslužbenci in delavci avstrijskih drž. železnic avstrijski državljanji, katerim nima nihče pravice kršiti njihovih državljanških pravic!

Slovenske železničarje goriške proge pozivljamo, naj se kar z mirno vestijo poslužijo svoje zborovalne svobode, ki je zajamčena vsakemu avstrijskemu davkoplaćevalcu, in naj v čim najgromnejšem številu prihite na naš shod v Gorici. Da nemško-nacionalna gospoda na ravnateljstvu radi udeležbe na shodu niti enemu slovenskemu delavcu ali uslužbencu ne bo skrivila lasu, za to se poskrbi.

Goriški zdravniki v Londonu. Mednarodnega zdravnika Kongresa, ki bo letos v Londonu, se udeleži sledeči zdravniki iz Gorice: Bader, Dereani, Gresič in Morpurgo.

Odprtji lekarni. Od 3. do 10. t. m. bodo imeli ponočno službo lekarni: Cristofolotti-Kürner.

Izpred sodišča. Zaradi nenavnosti je obsodilo tukajšnje sodišče cestnega delavca Antona Humar iz Kneže, a bivojočega v Grafovem na šest mesecov strogega zapora.

Prepopovan shod Jugoslovanske Strokovne Zveze v Štanjah. Načelstvo J. S. Z. je dobilo sledeči odlok okrajnega glavarstva v Postojni: Okrajno glavarstvo v Postojni s tem prepove za dan 3. avgusta t. l. naznanjeno javno zborovanje v Štanjah iz javnih zdravstvenih ozirov, ker so namreč ob meji na Goriškem nastale črne koze in je tudi en tovarniški delavec obolel za to boleznijo.

Poskušen samomor. Okolo 40 let stari posestnik Ivan Feltrin z Jesenice pri Cerknem se je v samomorilnem namenu ustrelil s puško v glavo. Strel ga ni popolnoma zadel, a odneslo mu je eno oko in njegovo stanje je splošno tako slabo. Prepeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico usmiljenih bratov. O vzroku tega koraka se nič ne ve.

Nova železniška zveza z Italijo. Laški milanski list »Il sole« razpravlja v eni svojih zadnjih številk o železniški zvezi med Vidmom in Kanalom. Porabila naj bi se dosedanja proga do Čedada in od tu naj se napravi nova do kanalske postaje. Za promet z

na ribnika na 28 cm. Najbrže so privreli zemski plini ter prišli na površje. V odprtino, iz katere so privreli, se je natekla voda, vsled česar je voda v ribniku padla.

Vročina v Ameriki. V četrtek je bil najbolj vroči dan v Newyorku v letošnjem poletju. Toplotna je znašala v senci 34 stop. Prebivalstvo prenočuje po parkih in strehah. Mnogo oseb je umrlo vsled solnčarice.

Gospodarsko.

Razglas o sprejemu gojenk v gospodinjsko šolo c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. V prvi polovici meseca oktobra se otvoriti petnajsti tečaj gospodinjske šole. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom č. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopu poleg Marijanšča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani.

Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgoje-slovja, zdravoslovja, ravnana z bolni-ki, spisa in računstva vse one predme-te, ki jih mora umeti vsaka dobra go-spodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (roč-nem in strojnem), pranju, likanju, živinorejji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istotako vežbajo v gospodinjskem knjigovodstvu ter v ravnjanju z bolniki in z bolno živino.

Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zado-sti privadijo nemškemu jeziku.

Gojenke, ki so sprejete v zavod, plačajo na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 35 K, ali za ves tečaj 385 K. — Vsaka gojenka mora pristati po možnosti naslednjo obleko s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi priskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima katera več obleke, jo sme pristati s seboj.

Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjsko šolo, morajo:

1. dovršiti že 16. leto; le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se more dovoliti sprejem mlajših učenc;
2. znati čitati, pisati in računati;
3. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave;
4. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške;
5. zavezati se, da bodo natančno in vestno zvrševale vsa dela, ki se jim na-lože, ter da se bodo strogemu ravnale po hišnem redu.

Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter

obvezno pismo staršev, oziroma varu-ha, naj se pošlje do 10. septembra t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

V prvih vrstih se v gospodinjsko šolo sprejemajo deklice, ki imajo domovin-sko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prosilke iz drugih dežel.

Prošnje za sprejem bodo rešene med 20. in 25. septembrom.

Trgovske zveze med Avstrijo in Italijo. Laški trgovski in časniški urad je izdal pred kratkim zaključno poročilo o trgovskih zvezah med našo monar-hijo in Italijo za l. 1911; za leto 1912 podatki še niso popolni. Mi smo proda-li v omenjenem letu v Italijo za 288 milijonov 913.744 lir blaga. Največ odpade seveda na surovine posebno les 147 milijonov lir; polfabrikati znašajo 53 milijonov lir; popolni izdelki 52 milijonov lir; živila in živina 35 milijonov lir. Iz Italije pa smo mi kupili za 184.753.902 lir. Tedaj je naša trgovina z Italijo akti-vna, ker več prodamo kot kupimo. Posamezne svote so: surovine 41 milijonov lir, polfabrikati 33 milijonov lir, izdelano blago 35 milijonov lir in živila 73 milijonov lir. Mi posebno prodajamo v Italijo sledče predmete: les, železni-no, kamnje, mineralna olja, karton, su-rovo in lito železo, črevlje in sladkor. Iz Italije pa dobimo: čisto žveplo, otro-bi, seno, marmor, opeko, klobuke, sadje surovo in posušeno.

Svoji k svojim!

Podpisani slovenski brivec v Gorici **Gosposka ulica št. 1** se priporoča sl. slovenskemu občinstvu iz mesta in z dežele za obilen obisk. Postrežba točna in strogo snažna. Brije in striže tudi na mesečno odplačevanje. Na zahtevo brije in striže na domu. V zalogni ima razne toaletne potrebščine po zmerni ceni. — Prevzema vsa lasničarska dela ter kupuje ženske lase po 12 K in naprej kilogram.

FRANC NOVAK,
Gosposka ulica, štev. 1.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

da vodijo železniškega mosta
(na cesti ki pelje proti Trutnik)

— o —

Trguje tudi z opeko vse vrste, ima veliko zaloge vsakovrstnega trtega in mehkega lesa, ima tudi vse vrste gred, tramove 33 od 3—12 metrov dolge in 33 od 3—12 colov debele.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in zlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem č. cerkvenim oskrbištvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

„Ljubljanska kreditna banka“ podružnica v Gorici

Centrala Ljubljana, podružnice: Celje, Celovec, Sarajevo, Split, Trst.

Vloge na knjižice po $4\frac{3}{4}\%$, v tekóčem računu po dogovoru.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst, deviz - valut. Borzna naročila.

Promese za vsa žrebanja.

Vnovčenje kuponov in izžrebanjih vrednostnih papirjev.

Eskont menic
— Stavbeni krediti. —

Predujmi na vrednostne papirje.
Srečke na obroke.

Sprejemanje vrednot v varstvo in oskrbovanje.
Safe.

Nakazila v inozemstvo.
Kreditna pisma.

Hotel Südbahn-Gorica.

V nedeljo 3. avgusta t. l.

matiné

KONCERT VOJAŠKE GODBE

ob 10 $\frac{1}{2}$ predp.

Vstopnina 40 vin.

Priporoča se, pod novim vodstvom, na novo urejeni hotel »Pri Zlatem Je-lenu«.

Istotam se sprejemajo abonenti po dogovoru po zelo ugodnih cenah.

Ivan Bednarik

priporoča svojo

knjigoveznico

v GORICI

ulica della Croce štev. 6.

POZOR!

Podpisani uljudno naznanjam sl. občinsku v mestu in na deželi, da imam lastno trgovino in delavnico vsakovrstnih čevljev za moške in ženske, za gospode in gospe kakor tudi za priprosto ljudstvo. Cene zmerne, blago dobro in trajno. Za obilna naročila se priporočam udani

Reščič Mihail,

trgovina in izdelovalnica
čevljev na Kornu št. 17.

NAJBOLJŠA STREHA SEDANJOVI

Firmit SKRILJEVEC

FIRMITOVE TOVARNE ZADR.ZD WEISSENBACH ob TRIESTINGI

ZADOPNJE AVTRIJSKO GREGORIČ GORICA DZKA ULICA ŽI.

S. Benisch, Deschenitz št. 992, Češko.

Kupujte samo dvokolesa
„ALTENA“, francoske
vrste, ki so najtrpežnejši
in na boljši bodisi za na-
vadno rabo ali za dirke

Kerševani & Cuk,
GORICA — Stolni trg št. 9.

Delniška glavnica K 8.000.000.

Rezervni zaklad K 1.000.000.